

**RIIGIHANGETE
VAIDLUSTUSKOMISJON**

OTSUS

Vaidlustusaja number	47-25/287219
Otsuse kuupäev	25.03.2025
Vaidlustuskomisjoni liige	Angelika Timusk
Vaidlustus	Osaühingu VAN DER KNOX vaidlustus Riigi Tugiteenuste Keskuse riigihankes „Maismaasõidukite varuosade ja pesuvedelike ostmine Päästeametile ja Politsei- ja Piirivalveametile“ (viitenumber 287219) riigihanke alusdokumentidele osas 1
Menetlusosalised	Vaidlustaja, Osaühing VAN DER KNOX, esindaja Lauri Valk Hankija, Riigi Tugiteenuste Keskus, esindaja Katri Bagirov
Vaidlustuse läbivaatamine	Kirjalik menetlus

RESOLUTSIOON

RHS § 197 lg 1 p 4 ja RHS § 198 lg-de 3 ja 8 alusel

- 1. Jätta vaidlustus rahuldamata.**
- 2. Jätta Osaühingu VAN DER KNOX vaidlustusmenetluse kulud tema enda kanda.**

EDASIKAEBAMISE KORD

Halduskohtumenetluse seadustiku § 270 lg 1 alusel on vaidlustuskomisjoni otsuse peale halduskohtule kaebuse esitamise tähtaeg kümme (10) päeva arvates vaidlustuskomisjoni otsuse avalikult teatavaks tegemisest.

JÕUSTUMINE

Otsus jõustub pärast kohtusse pöördumise tähtaja möödumist, kui ükski menetlusosaline ei esitanud kaebust halduskohtusse. Otsuse osalisel vaidlustamisel jõustub otsus osas, mis ei ole seotud edasikaevatud osaga (riigihangete seaduse § 200 lg 4).

ASJAOLUD JA MENETLUSE KÄIK

1. 17.02.2025 avaldas Riigi Tugiteenuste Keskus (edaspidi ka Hankija) riigihangete registris avatud hankemenetlusena läbiviidava riigihanke „Maismaasõidukite varuosade ja pesuvedelike ostmine Päästeametile ja Politsei- ja Piirivalveametile“ (viitenumber 287219) (edaspidi

Riigihange) hanketeate ja tegi kättesaadavaks muud riigihanke alusdokumendid (edaspidi RHAD), sh tehniline kirjeldus (edaspidi TK).

Riigihange on jagatud kaheks osaks:

Osa 1 - Sõiduautode varuosade ja pesuvedelike ostmine (edaspidi Osa 1) ja

Osa 2 - Veoautode varuosade ostmine.

2. 26.02.2025 laekus Riigihangete vaidlustuskomisjonile (edaspidi vaidlustuskomisjon) Osaühingu VAN DER KNOX (edaspidi ka Vaidlustaja) vaidlustus (puudused vaidlustuses kõrvaldatud 03.03.2025) Riigihanke alusdokumentidele, täpsemalt sõiduautode varuosade ja pesuvedelike koos hankimisele Osas 1.

3. Vaidlustuskomisjon teatas 07.03.2025 kirjaga nr 12.2-10/47 menetlusosalistele, et vaatab vaidlustuse läbi esitatud dokumentide alusel kirjalikus menetluses, tegi teatavaks otsuse avalikult teatavaks tegemise aja ning andis täiendavate seisukohtade ja dokumentide esitamiseks aega kuni 12.03.2025 ja neile vastamiseks 17.03.2025. Vaidlustuskomisjoni määratud esimeseks tähtpäevaks esitas täiendavad seisukohad Vaidlustaja ja teiseks tähtpäevaks Hankija.

MENETLUSOSALISTE PÕHJENDUSED

4. Osaühing VAN DER KNOX põhjendab vaidlustust järgmiselt.

4.1. Vaidlustuse esemeks on nõue tuvastada TK p-i 1 mittevastavus õigusaktidele osas, mis puudutab Osas 1 sõiduautode varuosade ja pesuvedelike koos hankimist. Vaidlustaja taotleb TK õigusaktidele vastavusse viima selliselt, et Hankija ei hangiks koos sõiduautode varuosasid ja pesuvedelikke. Nõue on sellisena konkurentsi piirav ja vastuolus RHS § 3 p-iga 3 peamiselt seetõttu, et tegemist on erinevate valdkondade ja tegevusaladega (pesuvedelike müüjad ei paku reeglina sõiduautode varuosi ning vastupidi).

4.2. Konkurentsi efektiivne ära kasutamine ei ole tagatud olukorras, kus kokku on pandud kaks erinevat valdkonda ja suuremad tootjad Riigihankel iseseisvalt osaleda ei saa.

Vaidlustaja tegutseb sõidukite pesuvedelike pakendamise ja tootmisega, kuid ei tegele sõidukite varuosade müügiga, mistõttu ta ei saa Riigihankes üksi osaleda.

4.3. Vaidlustaja täiendas 12.03.2025 oma seisukohti järgnevalt.

4.3.1. Vaidlustaja kvalifitseeruks müügiesinduste nõude täitmisega iseseisvalt hanketele, kui Hankija hangiks pesuvedelikke ilma varuosadeta. Pesuvedelike hanke maht ei ole alla 10%, st, et pesuvedelike osa Riigihanke planeeritavast mahust ei ole marginaalne. Hankija on hinnanud pesuvedelike hanke mahtu tegelikust palju väiksemaks (vt riigihangetes viitenumbritega 162619, 172801, 208566 sõlmitud hankelepungid).

4.3.2. Vaidlustaja seisukohad majandusliku otstarbekuse ja halduskulu osas.

- Vastusest vaidlustusele ei selgu kuidas hankemenetluse läbi viimine kolmes osas (eraldi osana pesuvedelikud), muudaks pesuvedelike kättesaadavust, kuivõrd kättesaadavuse nõue on lahti kirjutatud müügiesinduste nõudena kvalifitseerimise tingimustes ning seda ei ole Vaidlustaja vaidlustanud, seega ei pea Hankija pesuvedelike hankel kättesaadavuse osas järeleandmisi tegema.

- Vastusest ei selgu, kuidas pesuvedelike eraldi tellimine suurendab halduskoormust. Eelduslikult tellitakse tooteid vastavalt vajadusele ja Vaidlustaja ei pea eluliselt usutavaks, et pesuvedelikke tellitakse alati siis, kui on tarvis tellida sõiduautode varuosi, sõltumata sellest, kas pesuvedelikke on sel hetkel tarvis. Müüja tarnib tasuta kauba TK-s märgitud

tarneaadressidele.

4.3.3. Puudub arusaadav põhjus, miks tuleb siduda pesuvedelike hange ainult sõiduautode varuosade hankimisega.

4.3.4. Hankija ei saa RHS § 7 lg-le 4 tuginedes (ühispakkumuste esitamise õigus) põhjendada riigihanke osadeks jagamata jätmist. Vaidlustajale oleks käesoleval juhul ühispakkumuse esitamine ka objektiivselt võimatu.

Võimalikud äriühingud, kellega saaks hetkel kehtivate RHAD-i tingimuste kohaselt ühispakkumust esitada, on Vaidlustaja konkurendid väljaspool vaidlusalust hanget. Ühispakkumuse esitamise tulemusel võivad kahjustuda Vaidlustaja ärihuvid muude lepingute täitmisel (ühispakkujad saaksid konkureerivates osades ligi teise ühispakkuja ärisaladustele, milleks on nt andmed pesuvedelike komponentide tarnijate, pakendajate, ladustamise, vedajate kohta jne).

4.3.5. Pesuvedelike ning ainult sõiduautode varuosade sidumine üheks hankeks piirab mitte ainult Vaidlustaja ligipääsu Riigihankele vaid ka sõiduautode varuosade müüjate ligipääsu, kes ei paku pesuvedelikke.

4.3.6. Riigihanke esemete liitmine ei ole objektiivselt põhjendatud ning pigem on tegemist Hankija poolt Riigihanke esemete kunstliku ühendamisega, mitte objektiivsete vajadustega.

5. Riigi Tugiteenuste Keskus vaidleb vaidlustusele vastu.

5.1. Vaidlustus taandub sellele, kas Osas 1 toodud hankepingu eseme määratlus (sõiduautode varuosade ja pesuvedelike koos ühes osas hankimine) on õiguspärane või võib olla konkuretsi piirav. Hankija on seisukohal, et vaidlustusest ei selgu, kuidas on õigusaktidega vastuolus asjaolu, et Hankija hangib koos sõiduautode varuosasid ja pesuvedelikke.

5.2. Teenuse tellijad (Päästeamet ja Politsei- ja Piirivalveamet) on hankinud sarnaselt sõiduautodele ja veoautodele vajalikke tarvikuid korduvalt (nt riigihange viitenumbriga 243512, kus esitasid pakkumused 4 pakkujat). Seega on turul teenuse pakkujaid arvukalt, nt Europarts Autodet AS, Skuba Eesti OÜ, Salome Auto AS, K.G. Knutsson AS, Balti Autoosad AS.

5.3. Hankijale jääb arusaamatuks, miks Vaidlustaja väidab, et tegemist ei ole sama valdkonna ja tegevusalaga, kuna varuosad ja pesuvedelikud on mõlemad sõidukite igapäevaseks toimimiseks vajalikud tooted. Samuti on tegevusalades, milles hankijad tegutsevad, vajalik ja otstarbekas osta sõidukitele mõeldud tooteid koos, et tagada sõidukite pidev korrashoid. Hankijatele on oluline toodete operatiivne kättesaadavus võimalikult väikese halduskuluga.

5.4. Pesuvedelike osa on kogu riigihankest marginaalne (jäädes alla 10%). Hankijal kui elutähtsa teenuse osutajal puudub võimalus oodata, kuni vajalik osa tooteid kulleriga kohale toimetatakse, kuna pesuvedelike potentsiaalsetel pakkujatel puuduvad vajalikes asukohtades müügiesindused.

5.5. Tallinna Ringkonnakohus on haldusasjas nr 3-21-613 (p-id 14, 16–17, 20–21) selgitanud, et hankijal on õigus määrata, millist teenust ta soovib saada ja hankijal on kohustus vältida pakkujate ebavõrdset kohtlemist ja hanke esemele ebavajalike piirangute seadmist, kuid hankija objektiivsetest vajadustest lähtuva lisatingimuse seadmine ei ole konkuretsi kahjustav.

Hankija on jaotanud Riigihanke eseme osadeks lähtudes oma vajadustest, lisaks vajadusest vähendada halduskulu ja tagada teenuse majanduslik soodsus, ning tegemist ei ole põhjendamatult piiranguga, kuna tagatud on piisav konkurents.

5.6. Toodete kättesaadavuse tõttu on Riigihankes ka nõue müügiesinduste asukohtade kohta. Hankijale kättesaadava teabe kohaselt ei ole Vaidlustaja võimeline täitma ka müügiesinduste asukohtade nõuet ning isegi, kui pesuvedelikele eraldi osa luua.

5.7. Oluline on arvestada ka majandusliku soodsusega, mis kaasneb, kui varuosad ja pesuvedelikud hankida koos, võrreldes sellega, kui need hangitakse eraldi. Ennekõike on väiksemad transpordikulud kulleriga transportimisel. Lisaks tutvus Hankija ka Vaidlustaja poolt viidatud potentsiaalsete pakkujate hinnakirjadega ning võrdles neid teiste eelnimetatud potentsiaalsete pakkujatega ja tuvastas, et majanduslikult soodsama hinnaga tooteid pakuvad just ettevõtted, kes müüvad autovaruosaid ja pesuvedelikke koos, nt leotuspesuaine 2,71 eurot/l võrreldes Vaidlustajaga 6,71 eurot/l.

5.8. Tallinna Halduskohus on haldusasjas nr 3-19-2344 (p-id 22–23, 25.6) välja toonud, et vaidlustuskomisjon ei saa hankijat kohustada riigihanke osadeks jagamata jätmist „paremini“ põhjendama ega hanget osadeks jagama.

5.9. Hankija täiendas 17.03.2025 oma seisukohti järgnevalt.

5.9.1. Vaidlustaja võimekus täita kvalifitseerimise tingimusi ei näita seda, et Riigihanke eseme piiritlemine olemasoleval moel rikub Vaidlustaja õigusi.

Riigihanke tingimused tagavad efektiivselt konkurentsi ja arvestavad samal ajal Hankija vajaduste ja halduskoormusega. RHS § 3 p-i 3 kohane konkurentsi efektiivse ärakasutamise põhimõte ei kohusta hankijat võimaldama riigihankes osaleda kõikidel valdkonnas tegutsevatel pakkujatel.

5.9.2. Hankijal on õigus määratleda hankelepingu ese lähtuvalt oma vajadustest.

Vaidlustaja heidab ette, et Riigihanke ettevalmistamine on olnud pinnapeale ja pesuvedeliku tegelikke vajadusi on alahinnatud, mida Vaidlustaja tõendab 6-8 aasta taguste andmetega. Hankija kinnitab, et nii pika aja jooksul on Hankija sõidukipark ja vajadused oluliselt muutunud ja viimaste aastate pesuvedelike mahud on olnud ligikaudu 5-8% varuosade mahust (nt Politsei- ja Piirivalveameti pesuvedeliku soetuste maksumused olid 2023 ca 9600 eurot ja 2024 ca 7100 eurot, Päästeametil veelgi väiksemad – 2023 ca 3200 eurot ja 2024 ca 4600 eurot), mh on asutused saanud suunise ka sõidukite pesemissageduse optimeerimiseks (sõidukeid pestakse üksnes reaalsel vajadusel ja mitte enam kui valvevahetuse üleandmisel).

5.9.3. Majandusliku otstarbekuse osas ei ole Hankija lähtunud Riigihanke läbiviimise halduskulust, kuigi ka see on osadeks jagamisel suurem. Hankija on eelkõige lähtunud sellest, et mida rohkem osi, lepinguid ja lepingupartnereid, seda keerukam ja kulukam on lepingute täitmise korraldamine. Politsei- ja Piirivalveameti ning Päästeameti puhul on tegu väga suurte ja üle Eesti paiknevate organisatsioonidega. Hankelepinguid sõlmitakse keskselt, kuid nende täitmine (tellimuste vormistamine, tellimuste vastuvõtmine, lepingu mahtude jälgimine) toimub üle Eesti erinevates asukohtades ja paljude erinevate inimeste poolt. Selleks, et Hankijal oleks võimalik võimalikult ressursitõhusalt hankelepinguid korrektselt täita, on Hankija hinnangul oluline vähemate partneritega suuremate lepingute sõlmimine. Arvestades, kui väike on pesuvedelike rahaline maht, on väga ebaproportsionaalne luua nende soetamiseks eraldi süsteem.

5.9.4. Hankija asukohtade puhul on tegu suletud territooriumitega, mistõttu lisab täiendavate isikute territooriumile lubamine ja seal saatmine ka tellimuste kohaletoimetamise puhul täiendavat ressursikulu.

5.9.5. Hankija ei nõustu, et osadeks jagamine ei mõjuta kullerteenuse kulu. Vastab tõele, et

hankelepingu projekti kohaselt tuleb pakkujal kaubad kohale toimetada ilma kullerteenuse lisatasuta, kuid see ei tähenda, et seda teenuse osa katavad pakkujad ilma rahata oma kuluga. Lisaks ei ole vähem oluline kogu sellise tellimuste korraldamise keskkonna jalajälg (RHS § 2 lg 2 kohaselt peab Hankija riigihanke planeerimisel ja korraldamisel arvestama sotsiaalsete kaalutluste, innovatsiooni rakendamise ning keskkonnahoidlike lahendustega). Keskkonnahoidlik ei ole iga üksiku pesuvedeliku tellimuse kohaletoimetamine või sellele ekstra müügiesindusse järgi sõitmine.

VAIDLUSTUSKOMISJONI PÕHJENDUSED

6. Vaidlustuse kohaselt on õigusvastane TK p 1 osas, milles see kehtestab Riigihankes osana 1 sõiduautode varuosade ja pesuvedelike ostmise. Vaidlustuskomisjon sellega ei nõustu.

6.1. Vaidlustuskomisjon on seisukohal, et Vaidlustaja on eksinud väites, et TK p 1 on tehnilise kirjelduse tingimus RHS-i mõttes ja on seetõttu vaidlustatav tehnilise kirjelduse esitamist reguleerivate sätete kaudu RHS-is.

RHS § 87 lg 1 kohaselt on tehniline kirjeldus RHS-i tähenduses *hankelepingu eseme kirjeldamiseks vastavas valdkonnas tegutsevatele isikutele arusaadavat terminoloogiat ja täpsusastet kasutades hankija kehtestatud*:

1) *asjade või teenuste hankelepingu esemeks olevate asjade või teenuste omaduste ja neile esitatavate nõuete loetelu [---].*

Antud juhul ei ole Vaidlustaja viidanud ühelegi TK tingimusele, mis kehtestab nõudeid sõiduautode varuosade ja pesuvedelike omadustele ja nõutele kui tehnilise kirjelduse tingimustele, mis tekitaksid objektiivselt põhjendamatuid takistusi Riigihanke avamisel konkurentsile (väidetav vastuolo RHS 88 lg 7).

6.2. RHS-i loogika on, et hankija määratleb esmalt hankelepingu esemena selle, mida ta tahab osta ja seejärel kehtestab tehnilises kirjelduses (TK-s) nõuded, milline see ese peab olema. Seega TK eesmärk on kirjeldada juba Hankija poolt kindlaks määratud hankelepingu eset (asju ja nende omadusi, mida soovitakse Riigihankega osta). TK kogumis ei saa olla õigusvastane üksnes põhjusel, et Vaidlustaja arvates oleks Hankija pidanud Riigihanke väljakuulutamisel Riigihanke jagama osadeks kuidagi teistmoodi kui ta seda tegi. Veelgi enam – kohtupraktikas tunnistatakse hankija laiaulatuslikku kaalutlusõigus riigihanke tehnilise kirjelduse koostamisel, mis on põhjendatud asjaoluga, et just hankijad teavad paremini, mida on neil vaja ja just nemad saavad kõige paremini kindlaks määrata nõuded, mis tuleb soovitud tulemuse saavutamiseks täita (C-413/17, p-id 29 ja 30).

7. Riigihanke osadeks jaotamise (jaotamata jätmise) põhjendamine

7.1. RHS § 27 lg 2 kohustab hankijat põhjendama riigihanke alusdokumentides riigihanke osadeks jaotamata jätmist, kui riigihanke eeldatav maksumus on võrdne riigihanke piirmääraga või ületab seda. RHS § 27 ei selgita, millistest kaalutlustest lähtuvalt peab riigihanke ühe menetluse raames osadeks jaotama. Vaidlustuskomisjoni kontroll hankija poolt RHS § 27 lg 2 nõuetekohase täitmise üle piirdub eelkõige sellega, kas hankija on riigihanke osadeks jaotamist üleüldse kaalunud, milles praegusel juhul vaidlust olla ei saa – Hankija on seda teinud ja otsustanud Riigihanke osadeks jagada: Riigihankes on osad 1 ja 2.

Seega Hankijal ei ole RHS § 27 lg-st 2 tulenevat põhjendamiskohustust RHAD-is seoses Riigihanke osadeks jaotama jätmisega. RHS § 27 lg 2 ei kohusta Hankija põhjendama RHAD-is kuidagi osade osadeks jaotamata jätmist.

7.2. Laiendades RHS § 27 lg-t 2 selle eesmärgist tulenevalt (RHS-i seletuskirjast nähtuvalt on RHS § 27 lg 2 eesmärgiks uute direktiivide kohaselt väikeste ja keskmiste ettevõtete

riigihangetel osalemise hõlbustamine ning konkurentsi suurendamine¹⁾ ja asudes seisukohale, et ka osadeks jaotamise korral peab Hankija suutma hiljemalt vaidlustusmenetluses mõistlikult põhjendada seda, miks on Riigihanke osa just selline ja mitte teistsugune, ei saa selle põhjendamiskohustuse ulatus olla suurem ja laiem. RHS-i seletuskirjas on mh selgitatud järgmist: *kuigi hankijal on kohustus riigihanke ühe hankemenetluse raames osadeks jaotamata jätmist põhjendada, peaks ta saama seda siiski otsustada ilma, et seda otsust oleks võimalik vaidlustada või järelevalvemenetluses kahtluse alla seada. Teisisõnu saab siin hankijale üksnes ette heita seda, kui tema vastav põhjendus ei ole sisuline. Kas aga põhjused on ka otstarbekad ja asjakohased, seda vaidlustada ei saa.*

Seega isegi kui vaidlustuskomisjon saab RHAD-i vaidluses kontrollida seda, miks Hankija on otsustanud Osa 1 piiritleda sõiduautode varuosade ja pesuvedelike ostmisena ja mitte jagada seda kaheks erinevaks osaks, piirdub kontroll üksnes sellega, kas Hankija põhjendused selle juures on sisulised. Vaidlustuskomisjon ei jaga vaidlustuse läbivaatamise tulemusena Osa 1 ise osadeks ega kohusta Hankijat seda tegema.

7.3. Antud juhul on Hankija kokkuvõtlikult põhjendanud Osa 1 eset (sõiduautode varuosad koos pesuvedelikega) järgmiselt:

- pesuvedelike osa kogu Riigihankes on marginaalne, jäädes alla 10%, mistõttu eraldi süsteemi loomine on ebaoproportsionaalne;
- Hankijale on majanduslikult soodsam hankida varuosi ja pesuvedelikke koos (Hankija on võrrelnud potentsiaalsete pakkujate hinnakirju Vaidlustaja omaga ning tuvastanud, et oluliselt soodsama hinnaga müüvad tooteid ettevõtted, kes müüvad autovaruosasid ja pesuvedelikke koos – nt leotuspesuaine 2,71 eurot/l vs Vaidlustaja pakutav 6,71 eurot/l);
- halduskulud on väiksemad (mida rohkem lepingupartnereid, seda keerukam ja kulukam on lepingute täitmise korraldamine, kuna Politsei- ja Piirivalveamet ning Päästeamet on suured organisatsioonid, mis paiknevad üle Eesti, samuti asuvad nad kinnistel territooriumidel, mistõttu lisandub ressursikulu täiendavate isikute territooriumile lubamise ja seal saatmisega);
- tellimuste korraldamise transpordikulu ja keskkonna jalajälg on väiksem, kui ühelt pakkujalt on võimalik soetada erinevaid tooteid, mis suure tõenäosusega toimetatakse kohale ühe tellimusega;
- konkurents on olemas ja sealjuures arvukas.

Vaidlustuskomisjon on seisukohal, et Hankija põhjendused on piisavad, mõistmaks, et Hankija otsus mitte jagada Osa 1 osadeks ei ole meelevaldne, ja sisulised.

7.3.1. Vaidlustaja peamine väide on, et Hankija piirab konkurentsi (pesuvedelike pakkujate turul) ega kasuta seda efektiivselt. Vaidlustaja väitel ei ole konkurents tagatud põhjusel, et suuremad pesuvahendite tootjad ei saa Riigihankes iseseisvalt osaleda. Vaidlustuskomisjon ei nõustu Vaidlustajaga, et konkurentsi ebaefektiivset kasutamist näitab ainuüksi see, et suuremad pesuvahendite tootjad ei saa Riigihankes iseseisvalt osaleda.

Vaidlustaja ei ole kuidagi tõendanud seda, et antud juhul konkurents Osas 1 puuduks või et tootjate osalemisega muutuks see kuidagi efektiivsemaks. Hankija on asjakohaselt selgitanud, et konkurents pakkujate osas, kes suudavad Riigihanke tingimustele vastavalt pakkuda varuosi ja pesuvedelikke koos, on olemas ja see on arvukas (Vaidlustaja ei ole ühegi Hankija poolt näitlikult nimetatud ettevõtja kohta väitnud ega tõendanud vastupidist), st puudub igasugune alus väita, et Riigihange ei ole Osas 1 avatud konkurentile või et konkurentsi ei kasutata ära efektiivselt. Asjaolu, et teistsugustel, Vaidlustajale sobivamatel, tingimustel (teistsuguse hankelepingu esemega) võiks pakkujate ring olla veelgi suurem ei tähenda, et olemasolevate tingimustega on Hankija konkurentsi efektiivse ärakasutamise põhimõtet rikkunud (RHS § 3 p 3). Kõik isikud, kes tegutsevad turul vastavas valdkonnas, ei pea igal juhul saama endale

¹⁾<https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/d8709d7d-cf5c-45c6-8576-1b7e86c80a8a/Riigihangete%20seadus>; lk 47

sobivatel tingimustel Riigihankes osaleda ja pakkumust esitada. Veelgi enam – Hankija on Vaidlustaja ja potentsiaalsete pakkujate hinnakirja võrdlusega mh näitlikult tõendanud, et Hankija rahaliste vahendite säästlik kasutamine on eelduslikult juba tagatud ka olemasolevas konkurentsiolekordas.

7.3.2. Sisuline on ka Hankija väide sellest, et pesuvedelike osakaal Osas 1 on Hankija arvestustel väike ega õigusta juba ainuüksi seetõttu eraldi süsteemi loomist üksnes pesuvedelike tellimiseks. Hankija ei vaidle vastu Vaidlustaja väitele, et kunagi on need mahud olnud suuremad (Vaidlustaja viitab mahtudele aastatel 2015, 2016, 2019), kuid Hankija viitab aastatele 2023 ja 2024, mis näitavad pesuvedelike mahtude osas soetuste maksumuste märkimisväärselt vähenemist. Usutav on Hankija selgitus, et seoses sõidukite pesemise optimeerimisega, mida näitavad ka väiksemad pesuvedelike mahud aastatel 2023 ja 2024, ei ole Vaidlustaja andmed enam adekvaatsed ega saa tõendada Hankija tegelikku vajadust hankida pesuvedelikke suuremas mahus kui Hankija väidab. Soovimatusena sõlmida väiksemate mahtudega lepinguid haakuvad ka Hankija põhjendused lepingute / lepingupartnerite keerukamast ja kulukamast haldusest, lisanduvatest transpordikuludest ja suuremast keskkonna jalajäljest, sealjuures sarnast olukorda (Hankija peab osadena hankelepingu täitmist tehniliselt ülemäära keerukaks või esineb oht hankelepingu nõuetekohasele täitmisele seoses vajadusega erinevate osade täitjate tegevuse kooskõlastamiseks) on kirjeldatud ka osadeks jagamata jätmise sisulise põhjendusena eespoolviidatud seletuskirjas.

7.3.3. Vaidlustuskomisjon leiab, et Hankija eeltoodud põhjendused annavad piisava arusaamise kaalutlustest, millest Hankija on Osa 1 osadeks jaotamata jätmisel lähtunud, need põhjendused on sisulised ja usutavad, mistõttu vaidlustuskomisjon on seisukohal, et Hankija ei ole eksinud Osas 1 Riigihanke osadeks jaotamisel (jaotamata jätmisel) RHS-is sätestatud riigihanke üldpõhimõtete vastu ning RHAD ei ole sellisena vastuolus õigusaktidega ettenähtud nõuetega.

8. Vaidlustusmenetluse kulud

Lähtudes sellest, et vaidlustus jääb RHS § 197 lg 1 p-i 4 alusel rahuldamata, kuulub vaidlustusmenetluse kulude osas kohaldamisele RHS § 198 lg 3.

Hankija ei taotlenud kulude väljamõistmist.

Vaidlustaja kulud jäävad tema enda kanda.

(allkirjastatud digitaalselt)

Angelika Timusk